KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.10.2024 r.
COM(2024) 454 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z wykonywania uprawnień w zakresie przyjmowania aktów delegowanych, powierzonych Komisji na podstawie dyrektywy Rady 86/278/WE z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie, dyrektywy 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, dyrektywy 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów, dyrektywy 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów

SPRAWOZDANIE KOMISJI

DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z wykonywania uprawnień w zakresie przyjmowania aktów delegowanych, powierzonych Komisji na podstawie dyrektywy Rady 86/278/WE z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie, dyrektywy 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, dyrektywy 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów, dyrektywy 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów

1. Wprowadzenie

Komisji powierzono uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych na okres pięciu lat, począwszy od 4 lipca 2018 r., na podstawie:

a) art. 15a ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 86/278/WE z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie[1];
b) art. 21a ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych[2];
c) art. 9a ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych eksploatacji[3];
d) art. 38a ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy[4].

Zgodnie z art. 58a ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów[5] oraz zgodnie z art. 23a ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów[6] Komisji powierzono uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych na okres pięciu lat, począwszy odpowiednio od 17 lipca 2014 r. i od 30 grudnia 2013 r.

Komisja jest zobowiązana do sporządzenia sprawozdania dotyczącego przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed upływem okresu pięciu lat. Przekazanie

[1] Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6.
[2] Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10.
[3] Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34.
[4] Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.
[5] Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.
[6] Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.

uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

Sprawozdania z wykonywania uprawnień na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 i dyrektywy 2006/66/WE przyjęto odpowiednio 22 listopada 2018 r.[7] i 14 maja 2018 r.[8] Ponieważ ani Parlament Europejski, ani Rada nie sprzeciwiły się przedłużeniu uprawnień Komisji, przekazanie uprawnień Komisji zostało automatycznie przedłużone na taki sam okres od 17 lipca 2019 r. i 30 grudnia 2018 r.

W niniejszym sprawozdaniu opisano działalność Komisji w okresie rozpoczynającym się odpowiednio 4 lipca 2018 r., 17 lipca 2019 r. i 30 grudnia 2018 r.

2. Dyrektywa 86/278/EWG

Dyrektywa 86/278/EWG upoważnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 15a, w związku ze zmianą załączników i dostosowaniem ich do postępu naukowo-technicznego, z wyjątkiem parametrów i wartości wymienionych w załącznikach I A, I B i I C, jakichkolwiek czynników mogących mieć wpływ na ocenę tych wartości oraz parametrów analizy, o których mowa w załącznikach II A i II B.

2.1. Wykonywanie przekazanych uprawnień

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem Komisja nie skorzystała z uprawnień przekazanych jej na mocy dyrektywy 86/278/EWG. Żaden z wyżej wymienionych załączników nie został dostosowany do postępu naukowo-technicznego. W wyniku oceny dyrektywy[9] przeprowadzonej w 2023 r. ustalono, że konieczne będzie dostosowanie dyrektywy do najnowszego postępu naukowo-technicznego (w szczególności w odniesieniu do zestawu zanieczyszczeń, które mają zostać uwzględnione, oraz ich odpowiednich wartości dopuszczalnych). Wykracza to jednak poza obecne uprawnienie zawarte w art. 15a.

3. Dyrektywa 94/62/WE

W dyrektywie 94/62/WE powierzono Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, określone w art. 21a, w zakresie:

- określania warunków, w których suma określonych w art. 11 ust. 1 stężeń ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach nie ma zastosowania do materiałów poddanych recyklingowi i ogniw produktów, które znajdują w zamkniętym i kontrolowanym obiegu, jak również określania rodzajów opakowań, które są zwolnione z wymogu dotyczącego zawartości tych metali ciężkich w opakowaniach i częściach składowych opakowań, o którym to wymogu mowa w art. 11 ust. 1 tiret trzecie – jak przewidziano w art. 11 ust. 3;

[7] COM(2018)762 final.
[8] COM(2018)266 final.
[9] SWD/2023/0157 final.

- zmiany podanych w załączniku I przykładów ilustrujących definicję opakowań – jak przewidziano w art. 19 ust. 2;
- uzupełnienia dyrektywy, gdy jest to konieczne do pokonania ewentualnych trudności związanych ze stosowaniem jej przepisów, w szczególności w odniesieniu do obojętnych materiałów opakowaniowych, wprowadzanych do obrotu w UE w bardzo małych ilościach (tj. około 0,1 % wagowo), opakowań podstawowych dla wyrobów medycznych i produktów farmaceutycznych, małych opakowań i opakowań luksusowych – jak przewidziano w art. 20.

4 marca 2023 r. osiągnięto porozumienie odnośnie do wniosku dotyczącego nowego rozporządzenia w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych[10], które zostało tymczasowo zatwierdzone przez współprawodawców. Obecne uprawnienia zawarte w dyrektywie 94/62/WE są nadal aktualne i powinny zostać utrzymane do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia, które jest przewidywane w 2025 r.

3.1. Wykonywanie przekazanych uprawnień

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem Komisja nie skorzystała z uprawnień przekazanych jej na mocy dyrektywy 94/62/WE. Komisja przyjęła jednak akty w obszarach objętych przekazaniem uprawnień przed okresem uwzględnionym w niniejszym sprawozdaniu na podstawie wcześniejszych uprawnień poprzedzających przegląd dyrektywy w 2018 r.[11], jak opisano poniżej.

3.1.1. Zwolnienia z ograniczeń dotyczących metali ciężkich w opakowaniach

Zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE państwa członkowskie zapewniają, aby suma stężeń ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach lub w częściach opakowań nie przekraczała 100 ppm wagowo.

Zgodnie z poprzednią treścią art. 11 ust. 3 dyrektywy 94/62/WE Komisja musiała określić warunki, w jakich stężenia określone w art. 11 ust. 1 nie mają zastosowania do materiałów pochodzących z recyklingu i ogniw produktów, które znajdują w zamkniętym i kontrolowanym łańcuchu, jak również w celu określenia rodzajów opakowań, które są zwolnione z wymogu, o którym mowa w poprzedniej wersji art. 11 ust. 3 tiret trzecie.

Decyzje Komisji przyjęte na podstawie poprzedniej wersji art. 11 ust. 3 obejmują:

1) decyzję Komisji 2001/171/WE z dnia 19 lutego 2001 r. ustanawiającą warunki odstępstwa dla opakowań szklanych w zakresie poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych dyrektywą 94/62/WE[12];
2) decyzję Komisji 2006/340/WE z dnia 8 maja 2006 r. zmieniającą decyzję Komisji 2001/171/WE w celu przedłużenia okresu ważności warunków odstępstwa dla

[10] COM/2022/677 final.
[11] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 141).
[12] Dz.U. L 62 z 2.3.2001, s. 20.

opakowań szklanych w zakresie poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych dyrektywą 94/62/WE[13];

3) decyzję Komisji 2009/292/WE z dnia 24 marca 2009 r. ustanawiającą warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie 94/62/WE[14].

Komisja nie stwierdziła potrzeby zmiany wyżej wymienionych decyzji ani przyjmowania nowych aktów w tej dziedzinie.

3.1.2. Zmiana przykładów ilustrujących definicję opakowań

Załącznik I do dyrektywy 94/62/WE zawiera przykłady ilustrujące stosowanie kryteriów ustanowionych w art. 3 pkt (i)–(iii) uzupełniających definicję opakowania określoną w art. 3 ust. 1 dyrektywy. W art. 19 ust. 2 uprawniono Komisję do zmiany podanego w załączniku I wykazu przykładów ilustrujących.

Komisja skorzystała z tego uprawnienia, przyjmując dyrektywę Komisji 2013/2/UE z dnia 7 lutego 2013 r. zmieniającą załącznik I do dyrektywy 94/62/WE[15].

3.1.3. Uzupełnianie dyrektywy w zakresie niezbędnym do pokonania ewentualnych trudności związanych ze stosowaniem przepisów dyrektywy

Komisja nie stwierdziła potrzeby skorzystania z uprawnień przekazanych na mocy tego przepisu. W przyszłości może jednak pojawić się konieczność uzupełnienia dyrektywy 94/62/WE w celu rozwiązania praktycznych trudności związanych z obojętnymi materiałami opakowaniowymi wprowadzanymi do obrotu w bardzo małych ilościach, opakowaniami podstawowymi dla wyrobów medycznych i produktów farmaceutycznych, małymi opakowaniami i opakowaniami luksusowymi, dlatego też uprawnienia te należy utrzymać do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia.

4. Dyrektywa 2000/53/WE

W dyrektywie 2000/53/WE powierzono Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w zakresie:

- zmiany załącznika II w celu dostosowania go z uwzględnieniem postępu naukowo-technicznego na podstawie art. 4 ust. 2 lit. b) pkt (i)–(iv) – jak przewidziano w art. 4 ust. 2 lit. b);
- ustanowienia minimalnych wymagań dotyczących świadectwa złomowania – jak przewidziano w art. 5 ust. 5;
- zmiany załącznika I, aby dostosować go do postępu naukowo-technicznego – jak przewidziano w art. 6 ust. 6;

[13] Dz.U. L 125 z 12.5.2006, s. 43.
[14] Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 44.
[15] Dz.U. L 37 z 8.2.2013, s. 10.

- ustanowienia norm znakowania części i materiałów, w szczególności dla ułatwienia identyfikacji tych części i materiałów, które nadają się do ponownego użycia i odzyskiwania i mają być stosowane przez producentów, w porozumieniu z producentami materiałów i wyposażenia – jak przewidziano w art. 8 ust. 2.

Wniosek dotyczący nowego rozporządzenia w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji[16] został przyjęty 13 lipca 2023 r. i jest obecnie omawiany w ramach zwykłej procedury ustawodawczej. Obecne uprawnienia zawarte w dyrektywie 2000/53/WE są nadal aktualne i powinny zostać utrzymane do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia.

4.1. Wykonywanie przekazanych uprawnień

W okresie objętym sprawozdaniem Komisja przyjęła trzy akty delegowane zmieniające załącznik II do dyrektywy 2000/53/WE, w którym wymieniono wyłączenia z zakresu jej stosowania.

4.1.1. Zmiany załącznika II

Zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/53/WE państwa członkowskie zapewniają, by materiały i części pojazdów wprowadzane do obrotu po dniu 1 lipca 2003 r. nie zawierały ołowiu, rtęci, kadmu ani sześciowartościowego chromu, poza przypadkami wymienionymi w załączniku II i na warunkach w nim określonych.

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem[17] Komisja przyjęła trzy akty delegowane zmieniające załącznik II:

1) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2020/362 z dnia 17 grudnia 2019 r. zmieniającą załącznik II do dyrektywy 2000/53/WE w odniesieniu do zwolnienia dotyczącego sześciowartościowego chromu jako środka antykorozyjnego układów chłodniczych wykonanych ze stali węglowej w chłodziarkach absorpcyjnych samochodów kempingowych[18];
2) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2020/363 z dnia 17 grudnia 2019 r. zmieniającą załącznik II do dyrektywy 2000/53/WE w odniesieniu do niektórych zwolnień dotyczących ołowiu i związków ołowiu w częściach pojazdów[19] oraz
3) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2023/544 z dnia 16 grudnia 2022 r. zmieniającą dyrektywę 2000/53/WE w odniesieniu do zwolnień dotyczących stosowania ołowiu w stopach aluminium do obróbki skrawaniem, w stopach miedzi i w niektórych akumulatorach[20].

4.1.2. Określenie minimalnych wymagań dotyczących świadectwa złomowania

[16] COM/2023/451 final.
[17] Komisja kilkakrotnie korzystała z przyznanych jej uprawnień w tym zakresie przed rozpoczęciem okresu objętego niniejszym sprawozdaniem.
[18] Dz.U. L 67 z 5.3.2020, s. 116.
[19] Dz.U. L 67 z 5.3.2020, s. 119.
[20] Dz.U. L 73 z 10.3.2023, s. 5.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2000/53/WE państwa członkowskie muszą utworzyć system, zgodnie z którym przedstawienie świadectwa złomowania będzie warunkiem wyrejestrowania pojazdu wycofanego z eksploatacji.

W okresie poprzedzającym niniejsze sprawozdanie, na podstawie poprzedniej treści art. 5 ust. 5 dyrektywy 2000/53/WE, Komisja przyjęła decyzję Komisji 2002/151/WE z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie minimalnych wymagań, jakim powinno odpowiadać świadectwo złomowania wystawione zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2000/53/WE[21].

Komisja nie stwierdziła potrzeby zmiany tego aktu ani przyjęcia nowego aktu.

4.1.3. Zmiana załącznika I

W załączniku I do dyrektywy 2000/53/WE ustanowiono minimalne wymagania techniczne dotyczące przetwarzania pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Komisja nie stwierdziła potrzeby skorzystania z uprawnień przekazanych na mocy tego przepisu. W przyszłości może jednak pojawić się potrzeba zmiany załącznika I, a zatem uprawnienie to powinno zostać utrzymane do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia.

4.1.4. Ustanowienie norm znakowania części i materiałów

Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2000/53/WE państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by producenci pojazdów, w porozumieniu z producentami materiałów i wyposażenia, stosowali normy znakowania części i materiałów, w szczególności dla ułatwienia identyfikacji tych części i materiałów, które nadają się do ponownego użycia i odzyskiwania.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2000/53/WE Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia dyrektywy poprzez ustanowienie tych norm.

W okresie poprzedzającym niniejsze sprawozdanie, na podstawie poprzedniej treści art. 8 ust. 2 dyrektywy 2000/53/WE, Komisja przyjęła decyzję Komisji 2003/138/WE z dnia 27 lutego 2003 r. ustanawiającą normy kodowania części i materiałów dla pojazdów na mocy dyrektywy 2000/53/WE[22].

Komisja nie stwierdziła potrzeby zmiany tego aktu ani przyjęcia nowego aktu.

5. Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006

Unia jest stroną Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z dnia 22 marca 1989 r., która służy ochronie zdrowia ludzkiego i środowiska przed szkodliwym wpływem odpadów niebezpiecznych. Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 transponuje tę konwencję do prawa Unii. W rozporządzeniu powierzono Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 58, w celu zmiany:

[21] Dz.U. L 50 z 21.2.2002, s. 94.
[22] Dz.U. L 53 z 28.2.2003, s. 58.

- załączników IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI i VII – w celu uwzględnienia zmian uzgodnionych na podstawie konwencji bazylejskiej i decyzji OECD[23];
- załącznika V – w celu uwzględnienia zmian w wykazie odpadów przyjętym zgodnie z art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
- załącznika VIII – w celu uwzględnienia decyzji podjętych na podstawie odpowiednich konwencji i umów międzynarodowych.

11 kwietnia 2024 r. przyjęto nowe rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1157 w sprawie przemieszczania odpadów[24]. Obecne uprawnienia zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006 nadal są aktualne i należy je utrzymać tak długo, jak długo stosuje się to rozporządzenie.

5.1. Wykonywanie przekazanych uprawnień

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem Komisja przyjęła rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/2174 z dnia 19 października 2020 r. zmieniające załączniki IC, III, IIIA, IV, V, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006[25] w celu odzwierciedlenia zmian w pozycjach dotyczących odpadów tworzyw sztucznych w załącznikach do konwencji bazylejskiej.

6. Dyrektywa 2006/66/WE

W dyrektywie 2006/66/WE powierzono Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, określone w art. 23a ust. 2, w zakresie:

- ustanowienia kryteriów oceny równoważnych warunków recyklingu zużytych baterii i akumulatorów poza obszarem Unii Europejskiej – jak przewidziano w art. 15 ust. 3, w celu uzupełnienia przepisów, o których mowa w art. 15 ust. 2;
- ustanowienia szczegółowych przepisów jako uzupełnienia wymogu, aby pojemność baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych była na nich oznaczona w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny – jak przewidziano w art. 21 ust. 2;
- przyznawania zwolnień od wymogów etykietowania określonych w art. 21 – jak przewidziano w art. 21 ust. 7.

Dyrektywa 2006/66/WE została uchylona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie baterii i zużytych baterii[26] ze skutkiem od 18 sierpnia 2025 r. Komisja prawdopodobnie nie skorzysta zatem z żadnych uprawnień wynikających z tej dyrektywy w przyszłości.

6.1. Wykonywanie przekazanych uprawnień

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem Komisja nie skorzystała z uprawnień przekazanych jej na mocy dyrektywy 2006/66/WE. Komisja przyjęła jednak akty

[23] Decyzja Rady OECD C(2001) 107/final.
[24] Dz.U. L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj.
[25] Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 11.
[26] Dz.U. L 191 z 28.7.2023, s. 1.

w obszarach objętych przekazaniem uprawnień przed okresem uwzględnionym w niniejszym sprawozdaniu.

6.1.1. Kryteria oceny równoważnych warunków recyklingu zużytych baterii poza obszarem Unii Europejskiej

Zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE przetwarzanie może być dokonywane poza terytorium danego państwa członkowskiego lub poza obszarem Unii, pod warunkiem że przesyłanie zużytych baterii i akumulatorów odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006. Zgodnie z art. 15 ust. 2 zużyte baterie i akumulatory wywożone poza obszar UE zalicza się zgodnie z odpowiednimi przepisami na poczet wypełnienia zobowiązań i osiągnięcia poziomów wydajności recyklingu określonych w załączniku III do tej dyrektywy tylko wówczas, gdy istnieje niepodważalny dowód, że recykling został przeprowadzony zgodnie z warunkami odpowiadającymi wymogom wynikającym z tej dyrektywy. Komisja była uprawniona do ustanowienia szczegółowych przepisów uzupełniających zasady, o których mowa w art. 15 ust. 2, w szczególności kryteriów oceny warunków równoważnych, o których mowa w tym artykule.

Ponieważ nowo przyjęte rozporządzenie (UE) 2024/1157 zawiera zasady dotyczące kryteriów związanych z oceną równoważnych warunków przetwarzania odpadów poza UE, nie przyjęto aktu delegowanego na podstawie dyrektywy 2006/66/WE.

6.1.2. Szczegółowe zasady uzupełniające wymóg, aby pojemność baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych była na nich oznaczona

Zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE państwa członkowskie do 26 września 2009 r. zapewniają, aby pojemność wszystkich baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych była na nich oznaczona w sposób w widoczny, czytelny i nieusuwalny. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych ustanawiających szczegółowe zasady uzupełniające ten wymóg.

W okresie poprzedzającym niniejsze sprawozdanie, na podstawie poprzedniej treści art. 21 ust. 2 niniejszej dyrektywy, Komisja przyjęła rozporządzenie Komisji (UE) nr 1103/2010 z dnia 29 listopada 2010 r. ustalające, na mocy dyrektywy 2006/66/WE, przepisy dotyczące znakowania baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) oraz samochodowych informacjami o ich pojemności[27].

Komisja nie stwierdziła potrzeby zmiany tego aktu ani przyjęcia nowego aktu.

6.1.3. Udzielanie zwolnień od wymogów etykietowania

Zgodnie z art. 21 ust. 7 dyrektywy 2006/66/WE Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu udzielania zwolnień od wymogów etykietowania przewidzianych w art. 21.

W okresie poprzedzającym niniejsze sprawozdanie, na podstawie poprzedniej treści art. 21 ust. 7 niniejszej dyrektywy, Komisja przyjęła rozporządzenie Komisji (UE) nr 1103/2010.

[27] Dz.U. L 313 z 30.11.2010, s. 3.

Komisja nie stwierdziła potrzeby zmiany tego aktu ani przyjęcia nowego aktu.

7. Dyrektywa 2008/98/WE

W dyrektywie 2008/98/WE powierzono Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 38a, w zakresie:

- ustanawiania wykazu odpadów i poddawania go przeglądowi zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 – jak przewidziano w art. 7 ust. 1;
- ustanowienia wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności – jak przewidziano w art. 9 ust. 8;
- określenia zasad obliczania, weryfikacji i zgłaszania masy materiałów lub substancji usuniętych po operacji sortowania i niepoddanych następnie recyklingowi, na podstawie średniego wskaźnika strat dla sortowanych odpadów – jak przewidziano w art. 11a ust. 10;
- określenia minimalnych standardów technicznych dla czynności przetwarzania, w tym sortowania i recyklingu odpadów, wymagających zezwolenia na mocy art. 23, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska – jak przewidziano w art. 27 ust. 1;
- określenia minimalnych standardów dla wymagających rejestracji czynności zakładów lub przedsiębiorstw zajmujących się zawodowo zbieraniem lub transportem odpadów oraz dealerów lub brokerów, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska lub zapobiegania zakłóceniom rynku wewnętrznego – jak przewidziano w art. 27 ust. 4;
- zmiany załącznika II pkt R1 poprzez szczegółowe określenie stosowania wzoru dla spalarni – jak przewidziano w art. 38 ust. 2;
- zmiany przepisów załączników IV i V w świetle postępu naukowego i technicznego – jak przewidziano w art. 38 ust. 3.

7.1. Wykonywanie przekazanych uprawnień

W okresie objętym sprawozdaniem Komisja przyjęła jeden akt delegowany w sprawie wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności.

7.1.1. Ustanowienie i zmiana wykazu odpadów

Zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia wykazu odpadów i poddania go przeglądowi zgodnie z ust. 2 i 3 tego artykułu.

Przed okresem obejmującym niniejsze sprawozdanie, na podstawie poprzedniej treści art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE, Komisja przyjęła decyzję Komisji 2014/955/UE z dnia

18 grudnia 2014 r. zmieniającą decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu odpadów zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE[28].

Komisja nie stwierdziła potrzeby zmiany tego aktu ani przyjęcia nowego aktu.

7.1.2. Ustanowienie wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności

Zgodnie z art. 9 ust. 8 dyrektywy 2008/98/WE Komisja przyjmuje akt delegowany ustanawiający wspólną metodę i minimalne wymagania jakościowe dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności. 3 maja 2019 r. Komisja przyjęła decyzję delegowaną Komisji (UE) 2019/1597 uzupełniającą dyrektywę 2008/98/WE w odniesieniu do wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności[29].

7.1.3. Określenie zasad obliczania, weryfikacji i zgłaszania masy materiałów lub substancji usuniętych po operacji sortowania i niepoddanych następnie recyklingowi, na podstawie średniego wskaźnika strat dla sortowanych odpadów

Zgodnie z art. 11 ust. 10 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów do 31 marca 2019 r. Komisja miała przyjąć akt delegowany określający zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania masy materiałów lub substancji usuniętych po operacji sortowania i niepoddanych następnie recyklingowi, na podstawie średniego wskaźnika strat dla sortowanych odpadów.

31 sierpnia 2021 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji delegowanej Komisji, ale 13 grudnia 2021 r. Rada wyraziła wobec niego sprzeciw[30].

7.1.4. Ustanowienie minimalnych standardów technicznych dla czynności przetwarzania

Zgodnie z art. 27 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE Komisja przyjmuje akty delegowane w celu uzupełnienia dyrektywy poprzez określenie minimalnych standardów technicznych dla czynności przetwarzania, w tym sortowania i recyklingu odpadów, wymagających zezwolenia, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Komisja nie stwierdziła potrzeby skorzystania z uprawnień przekazanych na mocy tego przepisu.

7.1.5. Określenie minimalnych standardów dla czynności związanych z profesjonalnym zbieraniem i transportem odpadów, a także dla czynności dealerów lub brokerów

Zgodnie z art. 27 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE Komisja przyjmuje akty delegowane w celu uzupełnienia dyrektywy poprzez określenie minimalnych standardów dla czynności zakładów

[28] Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 44.
[29] Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 77.
[30] Szczegółowe informacje na temat aktu delegowanego – Rejestr aktów delegowanych (europa.eu).

lub przedsiębiorstw zajmujących się zawodowo zbieraniem lub transportem odpadów oraz dealerów lub brokerów, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska lub zapobiegania zakłóceniom rynku wewnętrznego.

Komisja nie stwierdziła potrzeby skorzystania z uprawnień przekazanych na mocy tego przepisu.

7.1.6. Zmiana załącznika II pkt R1

Zgodnie z art. 38 ust. 2 dyrektywy 2008/98/WE Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zmieniających dyrektywę poprzez określenie stosowania wzoru dla spalarni, o którym mowa w załączniku II pkt R1. Załącznik II zawiera wykaz procesów odzysku, w tym proces R1 określany jako „wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii".

W okresie poprzedzającym niniejsze sprawozdanie, na podstawie poprzedniej treści art. 38 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE, Komisja przyjęła dyrektywę Komisji (UE) 2015/1127 z dnia 10 lipca 2015 r. zmieniającą załącznik II do dyrektywy 2008/98/WE[31].

Komisja nie stwierdziła potrzeby zmiany tego aktu ani przyjęcia nowego aktu.

7.1.7. Zmiana załączników IV i V

Na podstawie art. 38 ust. 3 dyrektywy 2008/98/WE Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu zmiany załączników IV i V w świetle postępu naukowego i technicznego. Załącznik IV zawiera przykłady środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, a załącznik V jest tabelą zgodności.

Komisja nie stwierdziła potrzeby skorzystania z uprawnień przekazanych na mocy tego przepisu.

8. Wnioski

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem Komisja skorzystała z uprawnień przyznanych jej na mocy dyrektyw 2000/53/WE i 2008/98/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zapoznanie się z niniejszym sprawozdaniem.

[31] Dz.U. L 184 z 11.7.2015, s. 13.